

Bohdana Scheinostová, Beacon for Change: Umění na Festival of Britain 1951

Bakalářská práce

Posudek vedoucí práce

Záměr napsat bakalářskou práci na toto téma jsem uvítala jako příspěvek k novému pohledu na událost, která pro svůj heterogenní a ideově specifický charakter je až dosud reflektovaná podobně jako řada dalších evropských kulturních fenoménů období krátce po 2. světové válce dosti kontroverzně. Od začátku bylo zřejmé, že Bohdana Scheinostová začala se shromažďováním podstatné literatury k *Festival of Britain* s energií a se skutečným zájmem. Od počátku jsme se dohodly na zaměření práce na přítomnost výtvarného umění na Festivalu, zastoupeného v areálu monumentálními malbami, sochami anebo mobiliářem. Autorka práci sice na čas přerušila, nakonec se ale k psaní vrátila a text dokončila. Výsledná práce je dle mého soudu daleko více než jen bilancí výtvarných artefaktů v areálu londýnského výstaviště. Nemenší pozornost Scheinostová věnuje i samotným pavilonům, koncepci „městské krajiny“ areálu, fenoménu „britskosti“, který byl podstatnou hodnotou sledovanou organizátory a který byl do výstavy implantován různými autorkou popisovanými strategiemi. Uvažuje o pozici festivalu v rámci britské poválečné kultury, a to v rozpětí od krátce poválečné *Britain Can Make It* až po legendární *This Is Tomorrow* z roku 1956, představuje s porozuměním strukturu kulturních institucí poválečné Británie a jejich odlišné představy o obnově kulturní aktivity země.

Scheinostová využívá maximálně literaturu, kterou měla k dispozici, a pracuje s fakty s velkou citlivostí. Možná by si výtvarná problematika jednotlivých děl zasloužila ještě o něco hlubší stylovou reflexi (neokonstruktivismus, organická plastika, jisté přežívání art deco atd.). Je ale třeba říci, že objem autorkou nashromážděných informací, týkajících se výtvarných artefaktů v areálu *Festival of Britain*, je mimořádný, a zároveň je průběžně konfrontován s umístěním v areálu výstaviště. To samo o sobě je přínosnou hodnotou práce, neboť otázky spjaté s umístěním uměleckého díla do veřejného prostoru zůstávají dodnes problémem, který nemá snadné řešení.

Bakalářská práce Bohdany Scheinostové má logickou strukturu, je jazykově na dobré úrovni, obsahuje jen asi nevelký počet gramatických chyb. Obrazová příloha je dobře vybraná, trochu postrádám jen návrh Paolozziho fontány (dnes v Tate).

Z uvedených důvodů doporučuji bakalářskou práci Bohdany Scheinostové k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm výborně.